

FORBES

FORBES LIFE

ÇİFTLİK HAYATI

Düş Peşinde

Hayalinizi gerçekleştirmek için nelerden vazgeçersiniz? Cüneyt Coşkun için bu sorunun cevabı "Her şey". SEDA MEŞELİ ALLARD

FOTOĞRAFLAR: XAVIER ALLARD

En büyük tutkusu at ve motosiklet. Yolculuğa bayılıyor, keşifsiz bir yaşamı hayal bile edemiyor. Nasıl biri canlandı gözünüzde?

Cüneyt Coşkun, 1983 Tekvando Şampiyonası dünya beşincisi, enerjik, delidolu, hoş sohbet, muzip, sıcakkanlı ve gerçek bir doğasever. Hem de her şeyini satıp doğanın ortasında mucizevi bir çiftliği sıfırdan var edecek kadar! Ankara'ya yaklaşık 50 kilometre uzaklıktaki Yılmazköy'deki "Düş Yolcusu At Çiftliği"nin her yanı eğlenceli ve orjinal detaylarla bezeli. Çiftliğin mahsülü organik sebzeler,

kendi ineklerinden elde ettikleri süttten üretilen peynir, çok nadir bulunan beyaz tereyağı ve hakiki 'anne eli değmiş' reçellerle donatılmış enfes kahvaltıyla enerji doluyorum. Cüneyt Coşkun'un ve "gözbebeğim" dediği çiftliğinin sürükleyici hikayesine kulak kesilmeye hazırım.

Coşkun, Ankara - Kızılay'da ilk gençlik yıllarından beri yürüttüğü sigortacılık mesleğine devam ederken -yaptığı işte çok da başarılıken- bu işin ruhuna uymadığına karar verdi. Her şey tıkrında giderken birden "Hayattan gerçekten istediğim ne?" dediğimiz anlar vardır ya, işte bu

hayranlık verici çiftlik, tam da bu anlardan birinin ürünü. Emektar motosikleti Karavara'nın sırtında, çadırda konaklayarak yaptığı yolculuklar boyunca biriktirdiği fikir ve deneyimler olgunlaştıkça, Cüneyt Coşkun'un kendi çiftliğini kurma arzusu da gitgide büyüdü. Tam yedi yıl Ankara çevresinde gezmediği köy, tırmanmadığı tepe, tanışmadığı muhtar kalmadı. Nihayet 2008 yılında hayalindeki yeri buldu: Gözden ırak, doğal olmayan her şeyden uzak ve en önemlisi de at sırtında geziler için harikulade!

"Bazıları konuşur, bazılarıysa hayata geçirir, ben hayata geçiren-

Cüneyt Coşkun'un sırf kendi için kurduğu çiftliğinin şanı kulaktan kulağa yayılınca zaman içinde bir işletmeye dönen "Düş Yolcusu" çiftliği artık şehirden kaçış alternatifleri arasında.

Ankara'ya 50 km uzaklıktaki Yılmazköy'de bulunan çiftlik doğal su kaynağına sahip. Buranın alameti farikalarından biri ise Cüneyt Coşkun'un sahip olduğu atlarla yapılan gezintiler.

lerdenim” diyor Coşkun ve ekliyor “Söylemek kadar kolay olmadı tabii”. Önceleri sırf kendi için kurduğu çiftliğinin şanı zaman içinde kulaktan kulağa yayılmış. “Halbuki yola ‘bir işletme kurayım’ diye çıkmadım. Sadece bana özel, kendime ait bir çiftliğim olsun... Buydu tüm hayalim. Önce motorcu arkadaşlarım geldi, onlar çektikleri fotoğrafları sosyal medyada paylaştılar. Sonra tanımadığım insanlar ‘Kahvaltıya gelebilir miyiz?’ diye aramaya başladılar. Misafir bu, geri çevrilir mi! Arayanların sayısı arttıkça baktım olacak gibi değil, haydi bari işletmeye çevirelim burayı dedik...” Çiftlik her ne kadar 2010 yılından beri hizmet verse de asıl ivmesini geçtiğimiz yıl kazanmış.

Düş Yolcusu, bir tepe yamacına kurulu. Etraf göz alabildiğine meşe ormanı... Vişne ağaçlarıyla çevrili toprak yolun sonu ‘bir tatlı huzur’

vaat eden çiftliğe çıkıyor. 2008’de çiftliğin kurulu olduğu arsada sadece iki kurumuş ağaç varken şimdilerde her yer ayva, dut, kiraz, kayısı, armut ve elma ağacı. Çiftliğin bir köşesinde leziz kahvaltuların sırrı minik bostan göz kırıyor: Gübresiz, tertemiz ve taptaze. Hindiler, tavuklar, bildircinler sürekli ortalıkta, ördekler bahçenin ortasındaki minyatür havuzda keyifle yüzüyor, tavşan ‘Pierre’ ona oyun arkadaşı olacak çocuk bulma telaşında. Fizan horozu ‘Papazvari’, görünüşüyle bilhassa çocukların ilgi odağı, İran tavuğunun çıkardığı sesleri ise herhangi bir şeye benzetmek mümkün değil. Ancak bu çiftliğin kralları, elbette ki Cüneyt Coşkun’un tutkularından açık ara öne çıkan atlar.

1970’li yıllarda Urfa’nın meşhur otomobil ustalarından babası Yusuf Coşkun’un peşine takılıp civar köyle-

re giden, oralarda oyalansın diye ata bindirilen, sütçünün atını kaçırp mahallede ‘kovboyculuk’ oynayan haylaz çocuğun ileride hayatını atlar üzerine kuracağını kim bilebilirdi? “Her atın karakteri ayrı. Kimi tembel, kimi sert tavırdan hoşlanır, kimi asi ve dik başlı kimisiyse son derece asil” diye atlarla kurduğu yakın ilişkiyi özetliyor Cüneyt Coşkun. ‘Gözümün nuru’ diye tanımladığı ilk atı ‘Apaçi’, onun yavrusu uysal ‘Bambi’, İsviçre saati gibi ritmik ‘Melek’ ve diğerleri için “Onlar benim iş ortaklarım” diyor ve ekliyor: “Burada atla dilediğinizce doğada dolaşabilirsiniz. Irmak yolunu izleyerek selaleye gidin, gözünüze kestirdiğiniz tepeye tırmanın. Nereyi keşfetmek istiyorsanız oraya sürün atınızı. Keyfiniz bilir...” Kapalı mekanlardaki manejerlerde ata binmek ‘ayrıcılık’ sayılırken Cüneyt Coşkun’un misafirlerine “Atı al, istediğin yere git” diyecek

Konaklama için fazla bir lüks sunmayan çiftliğin bostanında yetişen organik sebzeler, etrafta dolaşan tavukların taze yumurtaları, özel üretilmiş peynirlerin lezzeti bu farkı kapatıyor.

kadar güvenmesi dikkat çekici. Atlarla en keyifli vakti geçirenler ise çocuklar. “Ata binme yaşı beşten başlıyor ancak bu demek değil ki daha küçük çocuklar atla iletişim kuramaz. Burada çocuklara ata nasıl dokunulacağı, onlarla nasıl diyalog kurulacağını gösteriyoruz. Bu bence doğa - çocuk ilişkisinde çok önemli bir yere denk geliyor. Çocuklar bir süre sonra atın koca cüssesinin altındaki ince ruhunu görmeye başlıyorlar.”

Çiftlikte geçireceğiniz bir gün bile şehir yorgunluğunu üzerinizden atmanıza yetiyor. Çocuklarınız salıncaklarda sallanıp bir horozun peşinden koştururken hamak, çardak altları ve restoran tarafındaki balkon tembelliğin tadına varmak isteyenler için bire bir. “Burası arabanın, insanın, binaların olmadığını tamamen kafa dinleyebileceğiniz, çocuğunuza odaklı zaman geçirebileceğiniz bir

yer” diyor Coşkun. Daha aktif olanlar, ata binmenin haricinde çiftlik çevresindeki büyüleyici doğada keşif gezilerine çıkabilirler. Mesela söğüt ve iğde ağaçlarının yanından yaptığınız kırk dakikalık bir yürüyüş sonrası çiftliğe iki buçuk kilometre mesafedeki şelale mevkiye, Coşkun’un deyişiyle “taşakabin”e ulaşabilirsiniz. Daha antrenmanlılar içinse zorlu bir etap olan ve dört buçuk kilometre uzaklıktaki Mire Dağı’na çıkıp muhteşem manzaranın keyfine varmak iyi bir seçenek.

Dinginliğin verdiği zevki biraz daha uzatmak isteyenler, çiftliğin sempatik bungalovlarında konaklayabilirler. Ahşaptan buraya özel üretilmiş tek odalı evlerde çok fazla lükse yer olmasa da odaları süsleyen at resimleri gibi basit hoşluklara yer var. Kapalı panjurlardan sızıp loş odaya dolan çam kokusunun rahatlatıcı

etkisiyle göz kapaklarınız kapanabilir, derin bir uykuya dalabilirsiniz... Çiftliğin restoran kısmında ise kovboy aksesuarları, ters çevrilmiş bir ‘Mariachi’ fiçisi, duvara asılmış Bob Marley posteri ve ortadaki şirin kuzinesiyse ne kadar da başka bir yer ve zamana ait gibi duruyorlar!

Cüneyt Coşkun şimdilik sadece haftasonlarını çiftlikte geçirmesine rağmen yakın zamanda tüm yaşamını Düş Yolcusu’na adanmak niyetinde. Sunulan yiyeceklerde hatırı sayılır bir emeği olan annesi Saniye Hanım ise tüm yaz çiftlikte yaşıyor. Coşkun, amatör ruhla ortaya çıkan çiftliğini ziyaret etmek isteyenlere “Sükunetin ve doğallığın adresi burası. Benim lüks anlayışım bu” diyor ve ‘Apaçi’sine binerek gece karanlığında yıldızları izlemek üzere uzaklaşıyor. Adres: Yılmazköy, Kazan, Ankara. dusyolcusu.com